

ÚVODNÍ SLOVO

V duchu tradice pořádání každoročních mezinárodních vědeckých konferencí „Agrární perspektivy“ se ve dnech 18. a 19. září 2003 koná v pořadí už dvanáctá celofakultní konference Provozně ekonomické fakulty ČZU v Praze. Volba základního tématu konference „Nová ekonomika a rozšíření EU“ je dostatečně široká a inspirativní pro převažující část pracovníků a kateder PEF, jakož i pracovníků partnerských institucí.

Záměrem pořadatele je pokračovat a navazovat na ucelený systém tématické orientace mezinárodních vědeckých konferencí PEF, jejichž tradice začíná v roce 1992 a jejich základní témata jsou pro dané období charakteristická a pro budoucí vývoj dostatečně určující:

AP I.	(1992)	ČSFR – EVROPA – SVĚT
AP II.	(1993)	Transformační fáze
AP III.	(1994)	Trvale udržitelný rozvoj
AP IV.	(1995)	Agrární souvislosti evropské integrace
AP V.	(1996)	Vzdělávání pro XXI. století
AP VI.	(1997)	Agrární obchod a evropská integrace
AP VII.	(1998)	Evropská integrace a využívání přírodních zdrojů
AP VIII.	(1999)	Konkurenceschopnost agrárního sektoru a integrační procesy
AP IX.	(2000)	Globalizace a konkurenceschopnost
AP X.	(2001)	Globalizace a regionalizace
AP XI.	(2002)	Rozvoj multifunkčního zemědělství
AP XII.	(2003)	Nová ekonomika a rozšíření EU

V rámci programu konference probíhá plenární zasedání v nových prostorách studijního a informačního centra ČZU v Praze za účasti představitelů univerzity, fakulty, státní správy, výzkumné sféry a zástupců dalších partnerských institucí. Po ukončení jednání v plénu pokračuje konference v odpoledních hodinách a následujícího dne jednáním v tématických sekcích a subsekcích s ohledem na počet účastníků a vytvoření odpovídajícího prostoru pro diskusi.

Na základě požadavků účastníků předchozích konferencí byla vytvořena možnost objednat si dokumentaci z konference nejen ve formě elektronické (CD), ale i ve formě klasického tisku sborníku zařazených a oponovaných příspěvků..

Považuji za účelné, vrátit se k tématickému zaměření konference, které je nejen aktuální, ale též dlouhodobé. Je třeba vycházet z faktu, že se dosud nevžila žádná všeobecně uznávaná definice nové ekonomiky. Dokonce ani samotný pojem „nová ekonomika“ není všeobecně akceptován. Existují zastánci jedné ekonomiky (bez přívlastků) popř. se objevují variantní názvy jako např. ekonomika síťová, digitální, znalostní, informační apod. Je zřejmé, že určující roli v ekonomické a sociální sféře společnosti sehrávají moderní technologie spjaté s oblastí informací a komunikace.

Je nutno zdůraznit, že téma rozšíření EU nemá pouze ekonomickou dimenzi, jak je často vnímáno, ale též zásadní dimenzi kulturní a sjednocovací. Stále významnější okolností bude fakt, že proces globalizace a vzniku nové ekonomiky je spjat s formováním globální politiky, která se stává stále více multipolární a multicivilizační. V tomto kontextu je důležité, že mezi dva nejvýznamnější znaky člověka patří schopnost myslet a pracovat. Teoretická východiska sociální změny se různí podle toho, kterou z těchto výsostně lidských vlastností

preferujeme. Jedna názorová škola klade důraz na sociálně kulturní aspekty, zatímco druhá zdůrazňuje aspekty sociálně ekonomické. Z krátkodobého a střednědobého pohledu (v historické dimenzi) jsou v popředí úvah aspekty ekonomicko politické, tzn. soutěž o majetek a moc. Pro poznání dlouhodobých trendů evolučního a revolučního charakteru ve vývoji lidstva se jeví účelnější orientace na sociálně kulturní aspekty.

Je nepochybné, že určující roli při změně společnosti vyspělých zemí sehrála industrializace a urbanizace s odpovídajícím vlivem na psychiku lidí a strukturu společnosti. Je evidentní, že změny postihly nejvíce venkovský lid, tj. zemědělce a pastevce, u nichž se projevil intenzivní pocit rozpadu a ztráty tradičních hodnot. Je důležité zdůraznit, že tyto potíže spojené se změnou životního stylu a posunem hodnot apod. představují nejen minulost vyspělých zemí, ale týkají se též současnosti a budoucnosti velkého počtu rozvíjejících zemí, což vynikne v souvislosti s dosud překvapivě vysokým podílem zemědělství na zaměstnanosti v celosvětovém měřítku (cca 45%).

Dělení světa v rovině ekonomické (Sever-Jih) či kulturně civilizační (Západ-Východ) je třeba sjednocovat a to nejlépe na bázi udržitelného rozvoje. Je nutno mít na mysli, že téma konference v sobě zahrnuje nejen potenciál ekonomického rozvoje, ale též potenciál pro strategii rozvoje Evropy ve sféře kulturně civilizační v současném multicivilizačním světě.

Závěrem si dovoluji konstatovat, že téma konference vytváří základní rámec pro orientaci a koordinaci vědeckovýzkumné činnosti pracovníků a pracovišť zúčastněných na konferenci v delším časovém horizontu.

Prof.Ing. Miroslav Svatoš, CSc.
děkan PEF ČZU v Praze